

Helyben és postán küldve.
Helyben 10 forint.
Postán 12 forint.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRELAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy hirdetés díja...
Köziratok visszaküldésének adatai.

Működési helyben:
Tudósi K. LAJOS könyvtáros...
Szabolcska Mihály.

Fedél alatt.

Debreczen, 1890. febr. 1.

Debreczen város tanácsa a kerületi rendőr-kapitánysághoz intézett rendeletével hatalmas tanu-bizonyítást tett arról, hogy a reá bizott közigazgatást nem tekintik lelketlen gépnek, hanem az általános emberi célok megvalósítására szolgáló eszközök öntudatos rendszerének. Megmutatta, hogy e rendszerben helyet ad az igazi emberbaráti szeretetnek. Nem azt a bürocratikus merevséggel jéggé dermedett jótékonyt értem, mely előre megállapított szabványok szerint segít — de többször elutasítani kénytelen, — hanem az éppen fellépő nyomorúság enyhítésére irányult instantia és közérdekek nélkül elérhető valódi segédelmet.

Mert — én Istenem — nem a féltékeny mutatógató utca-koldus, kinek az ugyszólván kicsikart emberszeretetre nyilvános jogzime van, — hanem a titokban lappangó, a szerte bujkáló ezeresbű nyomor szorul leginkább gyógyulásra. Milliós könny huli naponta végig az éhségtől épárdt arczokon, száz meg százszor kéz és láb gémberedik össze a téli fagytól, csak azért, mert a könyek felszárításához folyamodvány s végzés kellene, a mely nélkül a jótékony meleg is meg van tagadva a titokban fázó nyomorultaktól.

Az a hatóság fogja fel igazán, nemesen és helyesen a szegény-ügy igazgatása által reá utalt nagy feladatokat, mely nem várja a reá utalt nyomorultak ostromlását, hanem megelőzi őket s alkalmat nyújt neki, hogy a közzótékony áldásaihoz hivatalos formák galibái nélkül hozzájuthassanak s ha a nyomor mellett még megőrizték szemérmüket, ne keljen ezt a legszánandóbb szerencsétleneknek vásárra vinni.

Az emberi nyomorúságok között legborzasztóbb a tél nyomora. Nyáron minden bokor szállást ad. Ezer meg ezer nap-számok kéz munka nélkül marad télen s az, mely nyáron rengőten nagy perczen nem tud annyit keresni, hogy abból félire magának meleg ruhát, hajlékot, tüzelőt, élelmet szerezzen. S a ki e halvány színeket is túlzások mondaná: az menjen ki egy téli estén a Gilányi-kaszárnya környékére. Mindenfelől elfojtott suttogást vagy re-

kedt káromkodást fog hallani. Szétnéz s nem tudja honnan jönnek e hangok. De a szerte felhalmozott szalma-törmelék, mint-ha megannyi sirt takarna s laposabb figyelés után úgy tetszik, mintha azokból, mintha a föld alól jönnének a siralomnak ezen nyöszörgő vagy káromló hangjai.

Mert rettenetes csak leírni: a szerencsétlenek a kaszárnya-istállóból kihányt alomból vackokból maguknak a téli éjszaka dermesztő fagya ellen menhelyet. Elszorul az emberi szív, ha ez elő-halottak sirbelyeiről tudomást vesz itt Debreczenben, melyet mindenütt az általános, nyugodt jólét hazájaként ünnepelnek. Természetes, ha a képek csak a derült részét akarjuk látni. De a kit az optimizmus ál-ember-szeretete el nem vakít, az tágra nyitott szemekkel fogja bámulni az emberi nyomor e borzalmas látványait.

Nem, Debreczen nem kis vidéki város többé. Nagy város ez, melyben a nyomor vézna alakjai kezdenek elszaporodni, melyben a halál nagyvárosi arányokban kezd garázdálkodni. És ha szeretjük hangoztatni városias haladásunkat, dicsekszünk fényes, nagy városi vagyonunkkal, virágzó közintézetünkkel: ne feledkezzünk meg a nagyvárosi fenyegető árnyairól. Ne felejtsük el, hogy míg a magasban emelkedni akarunk, az alatt egy másik, az emelkedő törekvésnél sokkal nagyobb, veszélyesebb hatalom magának az emelkedésnek alapjait ássa mind mélyebbre-mélyebbre. Lassan, de biztosan halad meg ma a pauperizmus munkája, és ha így halad s előre gátat nem vetünk, könnyen kinőheti magát anynyira, hogy süljös küzdalmunk lesz vele előbb-utóbb.

Városi tanácsunk felismerte az idők jelét. Igaz, hogy csak kis terjedelemben érezhető a most dicéret intézkedés a maga határait, de ha a felállítandó kerületi melegedő szobákban naponta csak 10—10 ember fagytól dermedt tagjai nyírja vissza az élet melegét, ha 3—4 hajléktalan ember talál a hideg éjszakában jöltévő meleg hajlékot: hatóságunk nagy munkát végzett már akkor is, mert nagy kezdetnek vetette meg alapját.

A szocializmus, a communismus doctrinája a társadalmi nyomorból táp-

lálkozik. Minél többet tudtok elizni a társadalom nyomorából, annál többet vettetek el a társadalmat fenyegető forradalom veszélyéből. Ha az állam fél tőle, fogjon hozzá a munkás-kérdés megoldásához. Maga a társadalom harcoljon a maga fegyvereivel. A legszebb csatátér, melyen a legméltóbb diadalokat arathatja, mindaz, a kinek csak szíve van: az a jótékony, mely a bujkáló nyomort keresi, mely a segélyt nem kérő szegénynek nyújt támogatást.

Es csodálatos, azok az elzülött, nyomorult lények, kik az istállóból kihányt alomban turnak maguknak odut, ezeknek minden emberi kegyetlenség fogalmán túlvető helyzete a társadalom közzeledését leginkább követeli. Mert nem csak a szemérmességből hallgató szegények, hanem a munka-nélküliség folytán csavargó, nyomorban elvadult zord lelkek is igényt tarthatnak a közszámlomra. Lehetnek közöttük erkölcsileg is teljesen romlottak, de fekhelyük miázmaiban, még az erkölcs épségét sem követelhetjük tőlük. Az elvadultakat visszazselidíteni, a társadalom készülő ellenségeit annak továbbszolgáló barátaiává tenni: ez a maga egész nagyságában mind csak magának a társadalomnak lehet feladata.

Mindig panaszkodunk és méltán, hogy Debreczenben nincsen megfelelő társadalmi élet. Ragadjunk meg tehát minden kínálkozó alkalmat, mely annak fejlesztésére hatni képes. Karoljunk fel minden oly eszmét, mely társadalmunknak újabb tevékenységi kört tud kijelölni, s töltjük is be azt a kört a tisztább emberi teigóság munkájára, majd meglátjuk, hogy lesz igazi, pezsgő élet, mely az érintkezés melegével összeforrasztja mindazok gondolkodását, a kik párt- és osztálykülönbség nélkül az azokon felül álló célok közösségét felismerik.

A közhatalom minden dicéretet megérdemel, ha hivatását abban is felismeri, hogy társadalmi kérdésekben magának a társadalomnak irányt tud mutatni. A mi városi tanácsunk ezt megkezdte: legyen neki érte dicéret és elismerés.

De most álljon elő a társadalom s kövesse a nemesen megmutatott irányt. A mit most szegényes eszközökkel a pillanatnyi szükségen segitendő, megkezdett a hatóság, folytassa és végezze be azt a debreczeni társadalom, mely ezzel is hatalmas jelét fogja adni annak, hogy élni és munkálni tud. — adjon hajlékot a hajléktalanoknak!

B. S.

Beltölési hírek. Ellenzéki kör. Budapest a jószérvárosi kerületben függetlenségi és mérsékelt ellenzéki polgárokból ellenzéki kör alakult. — A turini kirándulás rendező bizottsága a napokban tudatta a turini egyetemi ifjúsággal a magyar ifjúság megérkezését áprilisban. A kirándulók egy része Rómát is megakarja látogatni s ezért ez utra is kaphatók kedvezményes jegyek. — Öngyilkosság. Viczmány Ödön zempléni származású önkéntes agyonlőtte magát. Tetteinek indoklást állítolag attól való félelme szolgált, hogy megbuktatják a tisztvisgán s 2 évig kell szolgálnia. Beszéltek azt is, hogy főbbvalói kegyetlen szigorral bántak vele. — A főváros szerdai közgyűlésén élénk vitára szolgáltattott okot a központi tüzoltósági laktanya ügye. Végre szavazással döntöttek el, hogy a laktanya a József-köruton építtessék. — A Tiszta Szegeledéi kilépett medréből s nagy károkat okozott. A Maros is árad Ujpesti körök. Szekesfehervári püspökké Dr. Steiner Fülöp nagyváradi prelatust kanonok, — csanádi püspökké pedig Dessewffy Sándor kassai kanonok nevezetett ki. Választási mozgalom. A nyirbogyáni választókörletben, mely Mikecz Jánosnak vármegyei főjegyzővé való választása miatt megüresedett, a választó polgárok egyhangulag Zoltán János volt alispánt kiáltották ki. Zoltán János a függ. párt hiva s nevével mint kiváló közigazgatási kapacitást tette ismertté. — A bányavádeljárás. A Fehérvári téfál 1888. december 10 én a képviselőház elé terjesztett javaslatot — a nagyjában Szilágyi Dezső igazságügyminiszter megávéta tette s azon lesz, hogy a javaslat, mely előbb egy anket megvitátásán fog átmenni, az országgyűlés legközelebbi ülészakánának elején tárgyalásra kerüljön. Az esküdtsek intézményének behozatala tehát egyelőre elmarad, mert a miniszter, a ki ugyan elvi hiva a jurynek, még nem látja elérkezettnek az időt arra, hogy az intézményt kedvező eredményre való kilátással honosítsa meg Magyarországon.

Országgyűlés. A képviselőház ülése jan. 31-én. A tegnapi ülésen is a közoktatási ügyi költségvetés részletes tárgyalását folytatták. Az első szónokok Komlóssy Ferenc és Nagy István voltak, míg a felsőbb

A „DEBRECZENI“ TÁRSZÁJA.

ÉDES JÓ ANYÁMNAK...

Édes jó anyámnak,
A neve napjára,
Belefogok százszor,
A level-írásba.

Mit írjak? mit írjak?
Hogy mikor olvassa,
Engemet érezzen,
Engem lásson abba!

Biznám a szívemre,
Biznám a lelkemre,
De szót nem találok,
Sem arra, sem erre.

És fölé hajolva,
A fehér levelnek,
Köszöntő szó helyett
A könnyem ered meg.

Mintha az ő fehér
Kezére hajolnék,
Mintha őt élném,
Mintha otthon volnék...

S im mire a papírt—
Lassan tele sirtam:
Akkor veszem észre,
Hogy a mit akartam:
Mind, de mind megirtam!
Szabolcska Mihály.

Figurák.

II. Az ellenállhatatlan.

Csinos fiú és nem is rozg gyerek. Egy rémségeen őrés fej, melyet a legfanatizsikusabban bodrozott hajfirtók borítanak; gondolat rendezett bajsz, a melynek minden szála előre megállapított rendszer szerint simul a másikhoz; simára borotvált ábrázat, melynek eleganciát kölcsönöz a ful hosszában meghagyott s 1 centimeter hosszúságra szabott pofa-szakál; kigyóztó szemöldök, visszataszító rendben kikétfelve; s a jobb szemüveg alá rendított monokli, aranyos kerettel, — s kész a fotográfia.

Az ellenállhatatlan gavallérnak azonban még egyéb ragyogó tulajdonságai is vannak. A hóféhér kezek, hosszukak finom ujjakkal, melyek hivatalva vannak gyöngéden tartani az ábrándozásra, méla gondra horgasztott fejet.

Az ujjak végén rózsaszínű körmök, gondosan ápolgatva egy nemes lelek aeshetikai ambíciója által. És a kifogástalan, toillet. — Azaz, hogy ez a jelző „kifogástalan,“ magában véve igen csekély az ellenállhatatlan gavallér öltözékeire. Azok meglepők, ujszerűek, melyek hatásra számítvák, mely nem is marad el s az ellenállhatatlan gavallért még ellenállhatatlanabbá teszik.

A mi hősünk a hatást első sorban külső eszközökkel kívánja elérni. Ez legtöbbszörre sikerül is. Ki ne legeltetés bizonyos meglepéssel tekintetét egy szép, rendes, csinos arczon, a mely oly nyíltsággal morolyog felvadás közökben az árendált támlásszékéből a gukkerező publikum felé? Mikor látcsöved ez arcz felé először irányul, megállsz kissé s pár pillanatnyi szemlélet után azt mondd: ejnye, de takaros egy férfi. S pár perc múlva vissz-

szatérve rá: még mindig abban a positurában találod s akkor már a szépségen kívül, melynek csináltsága a most jobban szemembe ötlök, egyebet is vehets észre ez arczon.

Bizonyos önteltséget. Azt a tudatot, hogy ő most — és méltán — bámulatik. Ha elég jó iteletképeességgel bírsz, azonnal rá mondd a megfelelőbezhetlen döntvényt: „Ez az ur a ruja magát.“

Vannak azonban elegenden, a kik az első benyomás hatása alatt beugranak. Ezek többszörre a bakfischek, vagy egy pár nagyon is éltes matrona. Ezek aztán szemmel látható hízlegességekkel halmozják el hősünket. A kis Mimike arczáról tüntető boldogság sugárzik, mikor a mi ellenállhatatlan barátunkkal egy keringőt végig lejt a bálteremben. Epedőleg pillant lovagja felé; mikor az hozzá szól — ah! mily hangok ezek! — elpirul s midőn a táncz befejeztével kezét fog vele, az áruló kézzorítás tudtára adja az ellenállhatatlan urnak, hogy egygyel megint több a belé szerelmesedettek száma s eddigi emlék hajfirtói egy ujjal fognak szaporodni. No lám, a kis galamb. Szegényke.

Czeneci néni pedig megállítja diadalmá-morban uszó, de azért hidegvért színelő hősünket s elég indiskrétt módon megfenyegeti a legyezőjével, a mi ennyit jelent: „Menjen maga borzasztó fiú. Hát már megint újabb áldozatot fogott magának. Egyebet sem tud maga, mint miniket elszédíteni. Maga nőcsábító.“

A bakfischek szerelmi mómora különben csakis addig tart, míg maga a boldog bakfisch-állapot. S mire az eszköz megjön, (pardon drága bakfischek!) akkorra csodálatos módon megromlik az izlésök s ellenállhatlan imádot-jukat a faképnél hagyva, mászhoz mennek

férjhez. Ilyenkor tompa fájdalom borongása föl hősünk borotvált arczlatára, de busongásának alapja nem önzés, nem a maga baja: őt sajnálja, a szegény boldogtalanant. A nemes lélek!

Részvétnyilatkozatai elő is törnek néha szíve kriptájából egy picoló fekete és szárnalmas mosolyok kísérete mellett.

Egész regény az, a mit ilyenkor töle hallasz, a melynek ő a hőse, valóságos Monte-Christo. Jókai összes hősei nem ragyognak az idealizmus fényében úgy, mint a mi ellenállhatatlan barátunk.

S hogyan van az, hogy a mi ellenállhatatlanunk még mindig nem jutott el a boldogságnak általa annyira hajhászott szigetére? Ennek okát ő titokzatos kódmólyba burkolja a halandók szemei előtt, de én nem csaldom azoa állításomban, hogy aligha nem a kínálkozó szigeték gyarlósága, soványsága okozta ezt; egyik-másik termékenyebb szigeteket pedig az élelmesebb és érdemesebb gyarmatosok idejekorán betelepítették. Tovább a hajótörések némely papák szarnokságain, kik egyebet is kívánnak jövendőbeli ve-jóktól, mint bodrozott haját s aranyos keretű monoklit.

Szóval a mi ellenállhatatlan hősünk él és hódít. Szíve melyen pedig hordja a multak fájó emlékeit; a miknek saigása azonban megszűnik, midőn az előtte lebegő nemes cél vezércsillaga felé tekint, mely összes vágyait, ambícióit e két csábító szóban ragyogja felé: „Gazdagparthie.“

Kie talyigáe.

1890. X.
Helyben és postán küldve.
Helyben 10 forint.
Postán 12 forint.

A királyi
elhelyezése ügyel
tejes társadalmi
dítani, melyhez
és városok is cs
llettel felkérjük
üggyét szivükön
den d u. 5 órak
a városháza nag
nélkül megjeleni
Debreczen.
Simonyi Sándor
Lore, Kovács S
Endre, V. Szabó
Antal, Feischl
István, Szikszay
Szikszay Szabó J
Imre, Kázy József
Csáky Gergely, V
V. Emil, Szűcs M
Lajos, Serli Ede,
Bignió Ferencz,
Budaházy Z., Szabó
Dr. Medve Kálmá
Ferencz, Szakszó
nak József, Zádó
Ármós Bálint, V
thur, Karap Mór
Henrik, Dr. Sárvá
Fűrűs Ödön, Vára
Gusztáv, Hollander
Popper Alajos, Kis
rahán László, Bal
resi Kálmán, Baló
Dr. Hollander De
mery Dezső, Ma
Tóth István, Katz
Darvasy Ferencz,
Tudós Kálmán, Dr.
Samuel, Czabán D
Zöld Mihály, Pápay
Weiberger Lajos,
Sáligyi Sámuel, K
ván, Balogh István
Gyula, Konrad Ján
József, ifj. Tikos
Bereányi Gábor, Na
Szilágyi Imre, Kra
se, Bátor Imre, E
Salamon, Fodor Józ
rács József, Vecsey
Dr. Tibanyi Sámuel
ipó, Könyves Tó
Iajdu Iguác, Vác
Péber Sándor, Mán
Fischermann Ede, S
Szabó Imre, Nagy
ey Gyula, Jobbá
ngyi Kőstés, Dáné
Imre, Peter Gabor,
at, Dr. Orbán Józ
orger József, Dr.
ry Mihály, Kovács
aszló Albert, Stahl
tenedek Árpád, Kis
iederman E., Dr.
app Ferencz, Pa
ass Gabor, Péntek
rmós József, Komá
ajnal Ferencz, Kat
angel István, Dió
abricius Géza, Ri
opper Alajos, M
éla, Harmath Gerg
nos, Kovács Lajos
zsef, Otkroczi V
Polgári András,
jos, Balogh Péter
zsef, Mézáros A
nyai István, M
ván, Szalontai I
ke Károly, Pálfi
Bánykó Péter
göcsy Sándor, Gy
t, Bekényi Ottoká
h Zsigmond, Dr. I
Gyula, Győrffy A
Kálmán, Szabó
ztes János, Kertes
Júscsár József,
Henrik, Hante E
Dezső Kálmán, I
Lajos, Ferenczy
fy Kornél, Tar G
benneyer Kálmán,
s, Baróthy Béla.
Dr. Dicsőfi Sánd
Nagy Gusztáv, M
Boruzs Ferencz,
Papp László, Dr
or, Szinay Gyul
Barna, Karczay
esi Gyula, Bened

leány-iskolák tételénél Madarász József szólt fel, ki ezen intézetek tantervét oly módon kíváná változtatni, hogy a lányok a kereskedelmi pályára is képezhetnének. A debreczeni református collegium számára előirányzott 4000 frtnál ismét Thaly Kálmán szólt fel, előadva ezen összeg régi történeti genesisét. Jövőre ez összehez az Apaty-alapítvány pótlásául jelzöket kívánja használni, mihez a kormány is hozzájárult. A nemzeti muzeumnál Thaly beszélt, apróra véve ez intézet mindennemű viszonyait s fejtegetve az azokból folyó intézkedések szükségét. Azt is említé, hogy a muzeumkertben Mátyás királynak szobrát kellene állítani. Az „elszegényedett hazai irodák, vagy ezek családjaik segélyezésére” fölvevett 3500 frt tételénél Ábrányi Kornél hatásos indoklással e tételt 15,000 forintra felemeltetvi indítványozza. György Endre az indítványt a pénzügyi bizottsághoz kívánja utasítani. Gr. Csáky miniszter kiállításba helyezte, hogy a jövő évi költségvetésben fog érvényt szerezni az indítványnak, a mennyiben az említett czímen nagyobb összeg lesz előirányozva. Pölynyi azt kíváná, hogy addig is az ilyen szükségletek a rendelkezési alapról fedeztessenek. Végül Ábrányi, bizva a cultus-miniszter iménai igéretében, ellátott indítványától Ma folytatja a ház a közoktatási költségvetést és esetleg megkezdi az igazságügyi budget tárgyalását.

Külföldi hírek. Elhunyt elmegyógyász. Westphal tanár, az ismert berlini elmegyógyász, agyilagyalás következtében elhunyt. — A francia köztársasági párt tagjai Parisban január 29-én nagy gyűlést tartottak, melyen körülbelül 200-an voltak jelen. A orosz czár — a párisi „Temps” szerint — nem fogadta el a választott bírói tisztelet a guyanai határkérdés ügyében. — Portugália — az angol-portugál vizsály ügyében — európai értekezlet összehívásán fáradozik s irányban már lépéseket tett a kabineteknél. — A román képviselőház a Bratianu-kormány vád alá helyezésére vonatkozó indítvány tárgyalását megkezdette. Kérte a róla Havas-ügynökség azt jelenti, hogy a vidéken általános felkeléstől tartanak. — Brazíliai Egyesült Államok. Washington, jan. 30. Harrison elnök tegnap Valente, brazilai követet és Mendonca, Brazília követét fogadta, mi által megtörtént a brazilai köztársaság formális elismerése az Egyesült-Államok részéről. A találkozás nagyon szíves volt. Harrison elnök Valente beszédére válaszolva, örömeinek adott kifejezést a kormányváltás bekés jellege fölött és kijelentette, hogy mindig arra fog törekedni, hogy a brazilai kormányval a legbarátságosabb viszonyt tartsa fenn. — Orosz katonai tanácskozások. — Mult szerdán az orosz vezérkar irodájában fontos tanácskozás volt, a melyen résztvettek a hadsereg főtisztjei és több nagyhíresség. A ta-

tás ügye évről-évre javul. — A kimutatás nem hallgatja el a hiányokat sem s éppen ezeknek felsorolása teszi könnyűvé az áttekintést.

A kimutatás szerint az összes tankötelesek száma 21,815. Ezek közül mindennapi 16,268, ismétlő 5547. A tanköteles fiúk közt van 8048 mindennapi, 2,740 ismétlő. A tanköteles leányok közt mindennapi 8,220, ismétlő 2,807. Iskolába járó mindennapi: 14,116. Iskolába járó 13-15 éves: 689. Látnuk tehát, hogy a tanköteleseknek csak csekély százaléka nem jár iskolába.

Az 1889. év I-ső feléhez viszonyítva a tankötelesek száma 662 vel, az iskolába járók száma pedig 1083 al növekedett, a mi nagy javulásnak mondható. Az iskolába nem járt tankötelesek az egyes nagyobb községeknek és rendezett tanácsú városoknak több négy-szög-mértföldre terjedő határában szétszórva és egymástól több esetben nagy távolságra lévő tanácsú városok laknak, kiknek iskolába való feljártása tehát — a legbuzgóbb igyekezet mellett is — csaknem a lehetetlenséggel határos.

Az iskolák száma 85, az óvodáké 3. Ezekből községi jellegű 2 elemiiskola, 1 polgári iskola, 3 iparos iskola és 2 óvoda. Felekezeti jellegű 79 elemi iskola s 1 óvoda. A tanítók közt van 155 rendszer, 4 segéd, 152 képesített, 7 nem képesített, — összesen tehát 159 tanító.

A törvénynek megfelelő felszerelés van 77 iskolánál, nincs 8 iskolánál. (E kellőleg fel nem szerelt iskolák közé tartoznak a bősor-ményi, hadházi, vámos-pécsi és sámsóni izr. elemi iskolák, — a martinkai ev. ref. felekezeti iskola, — az alsó — felső jósai és csegei ev. ref. elemi fiú-iskolák) Faiskola van 55, iskolakert 67, tornater 77, könyvtár 84 iskolánál. (Nagyon kedvező arány, hogy csak egy iskolának nincs könyvtára!) Házi-ipar tanítást 19 iskolában, hat elemi tanfolyammal bír 73 iskola, három ismétlő tanfolyammal bír 68 iskola. A törvényben megszabott tantárgyak mind a 85 iskolában taníttatnak.

E számokból a tanügyi iránt érdeklődő egyházi és világi férfiak tisztá képtenykerhetnek Hajdúvármegye népoktatásának állapotáról.

HELYI HÍREK.

* Nagyvárad. „Szabadság” s a debr. kir. tábla. Ha eddig ketelkedtünk volna azon, hogy Debreczen a kir. táblák székhelyeinek megállapításánál mellőzni semmi esetre sem fogják: ezen két kérdésünk most eloszlatja a nagyvárad i sajtó egy részének a magatartása, mely úgy látszik, nem tud Nagyvárad mellett máskép harcolni mint egy, hogy tele torokkal szitkozódik Debreczen ellen. Akár hogyan vélekedjenek némelyek a nagyvárad i viszonyokról, ez az igazság: Nagyvárad, Uveg, Csanádos, Bőcs és Mialika népoktatásáról, és ki sem tagadhatott meg szomszédainktól, és ez a kifejtett izlés. Most azonban úgy látszik, hogy változott oda át a guszthus, s nagyvárad i collegiáknak a gorombáskodásban telik a kedvök. Igaz ugyan, hogy Debreczenben is tudjuk, hogy a milyen a mosdó, olyan a tü-rülködő, de már a multkor megmondtuk, hogy a harcznak ezt a fajtaját átengedjük a „Sz.”-nak, mely azonban úgy látszik minden áron duhaj-kodni akar. Am akár milyen kedvre való mulatság lenne is ez a szomszédnak, mi bizony nem fogunk neki gyűrűközni s most is

csak azért ozölünk, hogy a „Szabadság” valamikép meg ne maradjon abban a hitében, hogy Debreczenben csak a kormányparti lap méltatja a városunk elleni támadásokat figyel-mére. Mi Nagyváradot nem bántottuk soha és most is csak a „Szabadság” kényszerít ben-nünket arra reményünk kifejezésére, hogy mi-után rólunk szólva megint nem tudja a kir. tábla utáni törekvésünket egyebnek mondani „hájbafult”, „hájbaveszett” önzés-nél: mégis csak igaz lesz a régi jó magyar közmondás, hogy — „nem bízzák kutyára a hájat.”

* A királyi emlékezete. Rudolf trónörökös halálának évfordulóján, csütörtökön, minden fővárosi és vidéki lap meleg hangon emlékezett meg az elhunyt királyról. Többnyire vezércikkben esetenként azon vesztéséget, mely nemzetünket a mult év jan. hó 30 dik napján érte. A debreczeni napi-lapok — a nélkül hogy összebeszéltek volna — szintén vezércikkben emlékeztek meg a feledhetetlen trónörökös elhunytáról. A helybeli orth. izr. egyházbán csütörtökön reggel gyász-isteni-tisztelet tartott. Kolozsvárott a minoriták templomában rekviem tartották s a színházban nem volt előadás. Hasonlókép zárva voltak a budapesti színházak is. A trónörökös halálának évfordulóját megelőző napon Rudolf trónörökös sírjára többen pompás koszorukat tet-ték le. A kegyelet adóját legelsőbben a 10-ik n. úszaki ezred tisztikara tette le a koporsóra, mely ezrednek a boldogult tulajdonosa volt. A díszes koszorút a tisztikar nevében Olleschek Károly kapitány helyezte el a sír-boltban. Delben pedig az „Osztrák-magyar mo-narchia irásiban és képekben” című irodalmi vállalat igazgató-tanácsa gyűlt össze a folyó-irat szerkesztéségi irodájában, s Szőgyény-Marich László külügyminiszteriumi osztályfő-nök és a folyóirat új szerkesztője, Zeisberg lovag vezetése alatt megjelent a császári sír-boltban, és borostyán, kamélia, rózsá, jácint és ibolyából művésziességgel készített koszorú helyezett az elhunyt trónörökös koporsójára. Ezekben kívül koszorút tettek még le Károlyi István gróf s egy Augs Terézia nevű hölgy. A trónörökös halálának évforduló napján a kapuczinus templom, valamint a császári sír-bolt fényesen ki volt világítva. Stefánia öz-vegy trónörökös és Erzsébet főhercegnő koszorukat tettek a szeretett halott koporsó-jára. A gyászoló özvegy koszorujának arany-betűs felirata: „Stefániától”, a kis Erzsébet főhercegnő koszorujának aranyozott fehér szalagján pedig e szó áll: „Erzsébet”. Vilmos német császár is tételtet koszorút a koporsó-ra. Csütörtökön Ausztriában mindenfelé gyász-isteni tiszteleteket tartottak a hatóságok, a testület és a lakosság tömeges részvétel-vel.

A kirándulók ismerkedési estélye Budapesten lesz április 4-én pénteken. Indulás Budapest-ról április 5-én délelőtt 9 órakor. Erkezés Turinba április 7-én reggel. Tisztelegés Kosuth Lajosnál. Április 7-ike és 8-ika közt Tu-rin és környékének a megtekintése. Április 9. és 10-én utazás tetszés szerint haza, Rómába vagy Nápolyba. Az utazás külön vonaton tör-ténik, új kényelmes kocikkal. A jegyek hat-van napi érvényességgel bírnak oda- és visz-szaúta. Az utazás ára Budapestről Tu-rinba és vissza: I. o. 75 frt, a II. o. 60 frt, a III. o. 40 frt. A római és nápolyi utazás-árát még nem állapították meg. A jelentre-

fájdalmasan tudatja BIHARI KÁLMÁN polgár-iskolai tanárnak, hosszas szenvedés után, életének 35 ik, tanári működésének 13-ik évében, folyó hó 30-án reggel 10-tént gyászos elhunytát. A boldogultnak földi részei február hó 1-én, szombaton d. e. 10 órakor fognak az ev. ref. templomban tartandó rövid ima után örök nyugalomra helyeztetni. H-Szoboszló, 1890. január hó 31. Legyen áldott emlé-kezete!

* Az influenza-járvány ügyében a városi tanács a következő figyelmeztetést bocsátotta ki: „Európa több államában járványosan uralgó s városunkban is már nagy számmal észlelt influenza betegség terjedésének lehető meg-gát-lása végett, figyelmeztetik a közönség a kö-vetkezőkre: A betegség pár napig tartó le-vertség, borongás és álmatlanság után legin-kább rázó hidegvel, magas lázzal — 39-41 C fok — a testi erők hanyatlásával, fő, hát és tag bántalmakkal lép fel. A betegség to-vábbi folyamata alatt vagy a gyomor bántal-mazottsága — étvágytalanság, hányás, hasme-nés — vagy a légző szervek hurutos és lobos bántalma szokott hozzá csatlakozni. Ezen kí-rálok egymásba is átmehetnek. E betegség rendszerint enyhe lefolyást vesz, de ha más betegség, főleg pedig tüdőlob csatlakozik hozzá, veszélyes kimenetel is vehet. — Ha a jelzett tünetek mutatkoznak, az illető ágyban maradjon s azonnal orvoshoz folyamodjék, kinek utasítását szigorúan kövesse. Szegények a kertületi orvosok által ingyen gyógykezel-tetnek s a város számlájára gyógyszerrel láttnak el. E betegség ellephet ugyan bár-kit is, de leginkább azon egyének esnek abba, kiknek szervezete akár eredetileg — gyerme-kek, aggok és beteges emberek — akár előre ment betegség folytán meg vannak gyengülve s a kik külföldi-maknak teszik ki magukat. Ugyanazért a közönségnek figyelmébe ajánl-tatik, hogy a testnek kimerülését vagy meg-hülését kerüljék, szigorú mértékletességet kö-veessenek ételben és italban, a lakások pedig — a benne tartózkodók meghülésének kike-rülésével — gyakran szellőztessenek. — Ki-válóan szigorúan ügyeljenek fel magukra azok, kik az influenzát már egyszer kiállották, hogy felgyógyulásuk után, magukat újabb ártalmak-nak ki ne tegyék, mivel ezek ezen betegség-re hajlamosítottaknak lenni látszanak, abba igen könnyen újból visszazeshetnek s újabb meg-betegedések veszélyes következményekkel jár-hat. Debreczenben, 1890. január 22-én. A városi tanácsa.”

* A turini kirándulás részletes prog-ramja már elkészült. E szerint az utazásban résztvevők száma kétszáz lesz. Az út jellege: „A magyar ifjúság zarándok-lása Turinba” s e jellegű minden kör-ülmények közt fenntartja. Az ut rendezésére névbe a rendezők Schwimmer Pállal, a m. államvasutak menetrend-irodájának főnökevel kötötték szerződést. Schwimmer február közep-én Turinba utazik, hogy az utazás közönség-ös és kényelmes ellátásáról gondoskodjon. A kirándulók ismerkedési estélye Budapesten lesz április 4-én pénteken. Indulás Budapest-ról április 5-én délelőtt 9 órakor. Erkezés Turinba április 7-én reggel. Tisztelegés Kosuth Lajosnál. Április 7-ike és 8-ika közt Tu-rin és környékének a megtekintése. Április 9. és 10-én utazás tetszés szerint haza, Rómába vagy Nápolyba. Az utazás külön vonaton tör-ténik, új kényelmes kocikkal. A jegyek hat-van napi érvényességgel bírnak oda- és visz-szaúta. Az utazás ára Budapestről Tu-rinba és vissza: I. o. 75 frt, a II. o. 60 frt, a III. o. 40 frt. A római és nápolyi utazás-árát még nem állapították meg. A jelentre-

276 tk.

erődtételek-állapotáról a kínai határon folyt, mivel a jövendő háborúnak esetleg ez lehet színtere.

A népoktatás Hajdúvármegyében.

(A kir. tanfelügyelő kimutatásából.) Kíss József tanfelügyelő úr részletes, de azért könnyen áttekinthető kimutatást küldött be hozzánk a hajdúvármegyei népoktatás áll-potáról az 1889-ik év II-ik felében. A nagy-gonddal szerkesztett kimutatás számos por-tokban tüneti fel megynék népoktatásának állapotát s örömmel konstatáljuk, hogy a buzgó tanfelügyelő vezetése alatt a népokta-

A lelkész leánya.

— Regény. — Irta V. Gaál Karolina. (Folytatás.)

— Oh nem, még meg van, de még se hozhatom vissza többé s mondja kegyed, mi rossz következménye lesz akkor annak? — Oh sok, — felelt Julia kis kezét tör-ve — atyám soha sem szokott rám haragudni de most... — Most fel tőle kedves leánya? — Most igen, még pedig nagyon, mert a gyűrű története olyan, mit atyám eltitkol s nem akar nyilvánítani. — S kegyed tudja e történetet. — Azt igen, de nem tudom a nevet, mit a yám soha sem említett. Nem tudom kié a kőbe metszett czimer. — Tehát kegyed tudja a történetet, én tudom a betűk által sejtett nevet, ismerem a czimert. Miután kegyedre s atyjára nézve talán elvész a gyűrű, világosítsuk fel egy-mást s így én is fogom érteni, kegyed is a kellemetlenség horderejét, mely bennünket e miatt érthet. — Az utcán veszté el gróf ur? — kér-dé felelemmel Julia. — Nem, egy embernél van, ki azt régi tulajdonosának visszaadandja. — Ah istenem, annak nem szabad meg-történnie. Az nem lehet. Gróf ur parancsolni fogja ez embernek, hogy adja ide. — Már nem lehet kedves Julia, sok ok-nál fogva; most eszedezem, ószintén beszélje el nekem a történetet. — Istenem, én soha sem voltam még olyan helyzetben, hogy jó atyám titkait el-áruini kényszerültem volna. Szép szeméből sűrűn kezdtek omlani a könnyek. — S rám haragszik ugy-e bár szép lé-

Bronze és Mialika népoktatásáról.

ki sem tagadhatott meg szomszédainktól, és ez a kifejtett izlés. Most azonban úgy látszik, hogy változott oda át a guszthus, s nagyvárad i collegiáknak a gorombáskodásban telik a kedvök. Igaz ugyan, hogy Debreczenben is tudjuk, hogy a milyen a mosdó, olyan a tü-rülködő, de már a multkor megmondtuk, hogy a harcznak ezt a fajtaját átengedjük a „Sz.”-nak, mely azonban úgy látszik minden áron duhaj-kodni akar. Am akár milyen kedvre való mulatság lenne is ez a szomszédnak, mi bizony nem fogunk neki gyűrűközni s most is

lelkész leánya.

— Regény. — Irta V. Gaál Karolina. (Folytatás.)

— Oh nem, még meg van, de még se hozhatom vissza többé s mondja kegyed, mi rossz következménye lesz akkor annak? — Oh sok, — felelt Julia kis kezét tör-ve — atyám soha sem szokott rám haragudni de most... — Most fel tőle kedves leánya? — Most igen, még pedig nagyon, mert a gyűrű története olyan, mit atyám eltitkol s nem akar nyilvánítani. — S kegyed tudja e történetet. — Azt igen, de nem tudom a nevet, mit a yám soha sem említett. Nem tudom kié a kőbe metszett czimer. — Tehát kegyed tudja a történetet, én tudom a betűk által sejtett nevet, ismerem a czimert. Miután kegyedre s atyjára nézve talán elvész a gyűrű, világosítsuk fel egy-mást s így én is fogom érteni, kegyed is a kellemetlenség horderejét, mely bennünket e miatt érthet. — Az utcán veszté el gróf ur? — kér-dé felelemmel Julia. — Nem, egy embernél van, ki azt régi tulajdonosának visszaadandja. — Ah istenem, annak nem szabad meg-történnie. Az nem lehet. Gróf ur parancsolni fogja ez embernek, hogy adja ide. — Már nem lehet kedves Julia, sok ok-nál fogva; most eszedezem, ószintén beszélje el nekem a történetet. — Istenem, én soha sem voltam még olyan helyzetben, hogy jó atyám titkait el-áruini kényszerültem volna. Szép szeméből sűrűn kezdtek omlani a könnyek. — S rám haragszik ugy-e bár szép lé-

lelkész leánya.

— Regény. — Irta V. Gaál Karolina. (Folytatás.)

— Oh nem, még meg van, de még se hozhatom vissza többé s mondja kegyed, mi rossz következménye lesz akkor annak? — Oh sok, — felelt Julia kis kezét tör-ve — atyám soha sem szokott rám haragudni de most... — Most fel tőle kedves leánya? — Most igen, még pedig nagyon, mert a gyűrű története olyan, mit atyám eltitkol s nem akar nyilvánítani. — S kegyed tudja e történetet. — Azt igen, de nem tudom a nevet, mit a yám soha sem említett. Nem tudom kié a kőbe metszett czimer. — Tehát kegyed tudja a történetet, én tudom a betűk által sejtett nevet, ismerem a czimert. Miután kegyedre s atyjára nézve talán elvész a gyűrű, világosítsuk fel egy-mást s így én is fogom érteni, kegyed is a kellemetlenség horderejét, mely bennünket e miatt érthet. — Az utcán veszté el gróf ur? — kér-dé felelemmel Julia. — Nem, egy embernél van, ki azt régi tulajdonosának visszaadandja. — Ah istenem, annak nem szabad meg-történnie. Az nem lehet. Gróf ur parancsolni fogja ez embernek, hogy adja ide. — Már nem lehet kedves Julia, sok ok-nál fogva; most eszedezem, ószintén beszélje el nekem a történetet. — Istenem, én soha sem voltam még olyan helyzetben, hogy jó atyám titkait el-áruini kényszerültem volna. Szép szeméből sűrűn kezdtek omlani a könnyek. — S rám haragszik ugy-e bár szép lé-

lelkész leánya.

— Regény. — Irta V. Gaál Karolina. (Folytatás.)

— Oh nem, még meg van, de még se hozhatom vissza többé s mondja kegyed, mi rossz következménye lesz akkor annak? — Oh sok, — felelt Julia kis kezét tör-ve — atyám soha sem szokott rám haragudni de most... — Most fel tőle kedves leánya? — Most igen, még pedig nagyon, mert a gyűrű története olyan, mit atyám eltitkol s nem akar nyilvánítani. — S kegyed tudja e történetet. — Azt igen, de nem tudom a nevet, mit a yám soha sem említett. Nem tudom kié a kőbe metszett czimer. — Tehát kegyed tudja a történetet, én tudom a betűk által sejtett nevet, ismerem a czimert. Miután kegyedre s atyjára nézve talán elvész a gyűrű, világosítsuk fel egy-mást s így én is fogom érteni, kegyed is a kellemetlenség horderejét, mely bennünket e miatt érthet. — Az utcán veszté el gróf ur? — kér-dé felelemmel Julia. — Nem, egy embernél van, ki azt régi tulajdonosának visszaadandja. — Ah istenem, annak nem szabad meg-történnie. Az nem lehet. Gróf ur parancsolni fogja ez embernek, hogy adja ide. — Már nem lehet kedves Julia, sok ok-nál fogva; most eszedezem, ószintén beszélje el nekem a történetet. — Istenem, én soha sem voltam még olyan helyzetben, hogy jó atyám titkait el-áruini kényszerültem volna. Szép szeméből sűrűn kezdtek omlani a könnyek. — S rám haragszik ugy-e bár szép lé-

zéseket febr... kezök, ha... meghaladná... zés alkalmá... kül 20 frt... olvasóköri... sz. földszin... megkezdése... * K... alatt lapun... beli postah... nyuló czik... beküldő fel... ség kö... helyen azo... vizsgálat e... pénztárnok... teljese... n y a l t. M... megfáradó... gáltatunk... azt tapaszt... díjtalanul... ok nélkül t... „Közönség... megszüntetj... a „Nyil-t... pedig drága... * Egy... náctermebe... napján d. e... Tárty: For... * Szin... c s ó k ” cz... B á n y a... adatott. —... megállapít... d o j e ” 3... l d a j u t a l o m... a s s z o n y... r e n c z b e... „Ferre... sa jutalomj... kén: „D o... * Gró... művészt és... nevű háro... után — jan... kedves kis... örök nyug... a g i Z i t h y... kis halott h... hitse a szel... natát! * Meg... niszter S e... kereskedelm... Kálmán és... elnökeivé, a... szakosztály... sukát meg... * Ün... tanoncz, te... sz. a. házb... tettét való... miatt köve... Hulláját m... czoltak. * A h... ajton és sz... az ajtó... Egy p... hallgat má... irnok letes... tolat győn... lere helyez... kereső tár... S a... nak, csönd... álló rendő... tetszett a... Odak... csoportjáb... kel. Fiatal... száros leg... zott a kap... asszony, a... de szép v... zik, hamis... ha mondat... got. Haj b... leánya volt... — lány volt... rákat... A h... Köhnné e... kedyes... Nev... az ajtó... hol össze... a szép lá... vissza! A k... egy papí... — A l... ivel s kö... piányon... S a... a csodál... illet kér... ja, hogy... hagyta... karcsu... hogy azt... történet... Ugy... tudatlan... Oh... baba s

KÁLMÁN polgár... zéseket február végén zárják le. Előbb jelentkezők, ha a jelentkezések száma a kétszázat meghaladná, elsőbbséggel bírnak.

A betegség egyben a városi... ügyében a városi... tetést becsátotta... rványosan uralgó... számával észlelt...

A betegség to... a gyomor bántal... hányás, hasme... hurutos és lobos... kóznai. Ezen kör... nek. E betegség... vesz, de ha más... glob csatlakozik... s vehet. — Ha a... az illető ágyban... hoz folyamodják... övesse. Szegények... gyen gyógykezel... gyógyszerekkel... pphet ugyan bár... nének esnek abba... stíleg — gyerme... rek — akár előre... annak gyengülve... szik ki magukat... figyelmébe ajánl... leletet vagy meg... teletességet kö... a lakások pedig... hülésének kike... ressenek. — Ki... fel magukra azok... kiállottak, hogy... újabb ártalmak... ezen betegségre... zanak, abba igen... s újabb meg... zelményekkel jár... január 22-én. A

széket február végén zárják le. Előbb jelentkezők, ha a jelentkezések száma a kétszázat meghaladná, elsőbbséggel bírnak. A jelentkezés alkalmával bármely osztályra kivétel nélkül 20 frt előleg fizetendő le Pándy István olvasóköri elnöknek. (Szent-királyi-utca 39. sz. földszint) A fennmaradt összeg az utazás megkezdése előtt fizetendő le.

* „Kényelmes postahivatalnok” czim alatt lapunknak jan. 23-iki számában a helybeli postahivatal egyik pénztárnoka ellen irányuló cikkek látott napvilágot, melyet mi a beküldő felelősségére közöltünk a „Közönség köréből” cz. rovatban. Illetékes helyen azon felvilágosítást nyertük, hogy a vizsgálat ezen ügyben megtartott s az illető pénztárnok ellen emelt jelen hírlapi panasz teljesen alaptalannak bizonyult. Midőn ennek közhírre tétele által a megtámadott pénztárnoknak elégtételt szolgáltatunk, egyszersmind kijelentjük, hogyha azt tapasztaljuk, hogy a közönség a számára díjtalanul nyitva-álló rovatval visszaél, azaz ok nélkül támad meg egyes hivatalnokokat: a „Közönség köréből” cz. rovatot egyszersmind megszüntetjük s azontul minden felszólalást a „Nyit-tér”-be utasítunk. A „Nyit-tér” pedig drága mulatság!

* Egyház. A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

* Megerősítés. A kereskedelemügyi miniszter Sesztina Lajosnak a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnökvé, Szabó Kálmán és Pongó Lajosnak a kamara al-elnökeivé, s a kereskedelmi illetve ipari szakosztályok elnökeivé történt megválasztásukat megerősítette.

* Öngyilkosság. Szőke József eszmiadia-tanoncz, tegnap délelőn a Görbe-utca 1205. sz. a házban felakasztotta magát. Végzetes tettet valószínűleg győgyíthatatlan betegsége miatt követte el. Az öngyilkos 20 éves volt. Hulláját ma d. e. a közkórházban felboncolták.

* A hatodik. Karsu leány pördül be az ajtón és szelet csap a suhogó rokolyás ruhával az ajtón. Egy pillanatra csönd támad, a kapitány hallgat már csak a szokás kedvéért is, az írnök leteszi a műrtelemmel szivott pipát, a tollak gyöngéd mozdulattal a tintatartó szé- lére helyezi, mintha tisztelné benne a kenyér-kereső társat. S a többi polgártárs is, a kik ott van- nak, csöndbe merülnek egy percze, az ajtón- álló rendőr meg betekint, hogy talán csöndet- ni tetszett a tekintetes kapitány urnak. Odakint a várakozó panaszosok egyforma csoportjában suttogás, itt-ott vihogó kacaj- kel. Fialat leányseledek összeszűnnek, a mé- száros legény, a ki két véres daganatot hoz- zott a kapitány elé, nevet rajtuk, Kohnné asszony, a ki jelenleg két eltűnt „jaj lelkem, de szép volt” — libának a földterítésében uta- zik, hamisan huzza össze a szemöldökeit, mint- ha mondaná, hogy ő érti, valóban érti a dol- got. Haj haj, volt ő leány valamikor. Micsoda leány volt ő, a Kohnné — Nem is tetszik hinni, hogy micsoda leány voltam. Olyan függöket, meg olyan frizu- rákat...

A hallgatóság őszinte bámullattal fogadja Kohnné előterjesztéseit. — Vén tyúk már maga, — mondja a kedelyes mérsáros. Nevetnek. A kacaj idegenül verődik be az ajtó hasadékaiban a kapitányi szobába, a hol összekulcsolt kezekkel, sírva rimáncodik a szép leány. — Adja vissza, kapitány ur, adja vissza! A kapitány balanczirozta az ujjahegyén egy papírvágó csontot. — Mit adjak vissza, lelkem? A leány nagyot néz tágranyiló szemé- ivel s könnyein keresztül tekint végig a ka- pitányon. S a hogy néz, szinte látszik a szeméből a csodálat, hogy uram isten, hát hogy lehet ilyet kérdezni. Hát van valaki, a ki nem tud- ja, hogy kit keres ő, hogy ki az, a ki el- hagyta s a ki végkezesébe ejtette egy karsu leány szívet. Mert neki úgy tetszik, hogy azt az egész világ tudja, az ő szomorú történetét és a János csalátságát. Ugy sir a hangja, mikor szinte ön- tudatlanul sugja maga elé: — A Jánost, hát a Jánost. Ohó, Vidám napfény szalad be a szo- bába s végigcsillan az írnök ur rettenetes

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

* Megerősítés. A kereskedelemügyi miniszter Sesztina Lajosnak a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnökvé, Szabó Kálmán és Pongó Lajosnak a kamara al-elnökeivé, s a kereskedelmi illetve ipari szakosztályok elnökeivé történt megválasztásukat megerősítette.

* Öngyilkosság. Szőke József eszmiadia-tanoncz, tegnap délelőn a Görbe-utca 1205. sz. a házban felakasztotta magát. Végzetes tettet valószínűleg győgyíthatatlan betegsége miatt követte el. Az öngyilkos 20 éves volt. Hulláját ma d. e. a közkórházban felboncolták.

* A hatodik. Karsu leány pördül be az ajtón és szelet csap a suhogó rokolyás ruhával az ajtón. Egy pillanatra csönd támad, a kapitány hallgat már csak a szokás kedvéért is, az írnök leteszi a műrtelemmel szivott pipát, a tollak gyöngéd mozdulattal a tintatartó szé- lére helyezi, mintha tisztelné benne a kenyér-kereső társat. S a többi polgártárs is, a kik ott van- nak, csöndbe merülnek egy percze, az ajtón- álló rendőr meg betekint, hogy talán csöndet- ni tetszett a tekintetes kapitány urnak. Odakint a várakozó panaszosok egyforma csoportjában suttogás, itt-ott vihogó kacaj- kel. Fialat leányseledek összeszűnnek, a mé- száros legény, a ki két véres daganatot hoz- zott a kapitány elé, nevet rajtuk, Kohnné asszony, a ki jelenleg két eltűnt „jaj lelkem, de szép volt” — libának a földterítésében uta- zik, hamisan huzza össze a szemöldökeit, mint- ha mondaná, hogy ő érti, valóban érti a dol- got. Haj haj, volt ő leány valamikor. Micsoda leány volt ő, a Kohnné — Nem is tetszik hinni, hogy micsoda leány voltam. Olyan függöket, meg olyan frizu- rákat...

A hallgatóság őszinte bámullattal fogadja Kohnné előterjesztéseit. — Vén tyúk már maga, — mondja a kedelyes mérsáros. Nevetnek. A kacaj idegenül verődik be az ajtó hasadékaiban a kapitányi szobába, a hol összekulcsolt kezekkel, sírva rimáncodik a szép leány. — Adja vissza, kapitány ur, adja vissza! A kapitány balanczirozta az ujjahegyén egy papírvágó csontot. — Mit adjak vissza, lelkem? A leány nagyot néz tágranyiló szemé- ivel s könnyein keresztül tekint végig a ka- pitányon. S a hogy néz, szinte látszik a szeméből a csodálat, hogy uram isten, hát hogy lehet ilyet kérdezni. Hát van valaki, a ki nem tud- ja, hogy kit keres ő, hogy ki az, a ki el- hagyta s a ki végkezesébe ejtette egy karsu leány szívet. Mert neki úgy tetszik, hogy azt az egész világ tudja, az ő szomorú történetét és a János csalátságát. Ugy sir a hangja, mikor szinte ön- tudatlanul sugja maga elé: — A Jánost, hát a Jánost. Ohó, Vidám napfény szalad be a szo- bába s végigcsillan az írnök ur rettenetes

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

* Megerősítés. A kereskedelemügyi miniszter Sesztina Lajosnak a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnökvé, Szabó Kálmán és Pongó Lajosnak a kamara al-elnökeivé, s a kereskedelmi illetve ipari szakosztályok elnökeivé történt megválasztásukat megerősítette.

* Öngyilkosság. Szőke József eszmiadia-tanoncz, tegnap délelőn a Görbe-utca 1205. sz. a házban felakasztotta magát. Végzetes tettet valószínűleg győgyíthatatlan betegsége miatt követte el. Az öngyilkos 20 éves volt. Hulláját ma d. e. a közkórházban felboncolták.

* A hatodik. Karsu leány pördül be az ajtón és szelet csap a suhogó rokolyás ruhával az ajtón. Egy pillanatra csönd támad, a kapitány hallgat már csak a szokás kedvéért is, az írnök leteszi a műrtelemmel szivott pipát, a tollak gyöngéd mozdulattal a tintatartó szé- lére helyezi, mintha tisztelné benne a kenyér-kereső társat. S a többi polgártárs is, a kik ott van- nak, csöndbe merülnek egy percze, az ajtón- álló rendőr meg betekint, hogy talán csöndet- ni tetszett a tekintetes kapitány urnak. Odakint a várakozó panaszosok egyforma csoportjában suttogás, itt-ott vihogó kacaj- kel. Fialat leányseledek összeszűnnek, a mé- száros legény, a ki két véres daganatot hoz- zott a kapitány elé, nevet rajtuk, Kohnné asszony, a ki jelenleg két eltűnt „jaj lelkem, de szép volt” — libának a földterítésében uta- zik, hamisan huzza össze a szemöldökeit, mint- ha mondaná, hogy ő érti, valóban érti a dol- got. Haj haj, volt ő leány valamikor. Micsoda leány volt ő, a Kohnné — Nem is tetszik hinni, hogy micsoda leány voltam. Olyan függöket, meg olyan frizu- rákat...

A hallgatóság őszinte bámullattal fogadja Kohnné előterjesztéseit. — Vén tyúk már maga, — mondja a kedelyes mérsáros. Nevetnek. A kacaj idegenül verődik be az ajtó hasadékaiban a kapitányi szobába, a hol összekulcsolt kezekkel, sírva rimáncodik a szép leány. — Adja vissza, kapitány ur, adja vissza! A kapitány balanczirozta az ujjahegyén egy papírvágó csontot. — Mit adjak vissza, lelkem? A leány nagyot néz tágranyiló szemé- ivel s könnyein keresztül tekint végig a ka- pitányon. S a hogy néz, szinte látszik a szeméből a csodálat, hogy uram isten, hát hogy lehet ilyet kérdezni. Hát van valaki, a ki nem tud- ja, hogy kit keres ő, hogy ki az, a ki el- hagyta s a ki végkezesébe ejtette egy karsu leány szívet. Mert neki úgy tetszik, hogy azt az egész világ tudja, az ő szomorú történetét és a János csalátságát. Ugy sir a hangja, mikor szinte ön- tudatlanul sugja maga elé: — A Jánost, hát a Jánost. Ohó, Vidám napfény szalad be a szo- bába s végigcsillan az írnök ur rettenetes

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

* Megerősítés. A kereskedelemügyi miniszter Sesztina Lajosnak a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnökvé, Szabó Kálmán és Pongó Lajosnak a kamara al-elnökeivé, s a kereskedelmi illetve ipari szakosztályok elnökeivé történt megválasztásukat megerősítette.

* Öngyilkosság. Szőke József eszmiadia-tanoncz, tegnap délelőn a Görbe-utca 1205. sz. a házban felakasztotta magát. Végzetes tettet valószínűleg győgyíthatatlan betegsége miatt követte el. Az öngyilkos 20 éves volt. Hulláját ma d. e. a közkórházban felboncolták.

* A hatodik. Karsu leány pördül be az ajtón és szelet csap a suhogó rokolyás ruhával az ajtón. Egy pillanatra csönd támad, a kapitány hallgat már csak a szokás kedvéért is, az írnök leteszi a műrtelemmel szivott pipát, a tollak gyöngéd mozdulattal a tintatartó szé- lére helyezi, mintha tisztelné benne a kenyér-kereső társat. S a többi polgártárs is, a kik ott van- nak, csöndbe merülnek egy percze, az ajtón- álló rendőr meg betekint, hogy talán csöndet- ni tetszett a tekintetes kapitány urnak. Odakint a várakozó panaszosok egyforma csoportjában suttogás, itt-ott vihogó kacaj- kel. Fialat leányseledek összeszűnnek, a mé- száros legény, a ki két véres daganatot hoz- zott a kapitány elé, nevet rajtuk, Kohnné asszony, a ki jelenleg két eltűnt „jaj lelkem, de szép volt” — libának a földterítésében uta- zik, hamisan huzza össze a szemöldökeit, mint- ha mondaná, hogy ő érti, valóban érti a dol- got. Haj haj, volt ő leány valamikor. Micsoda leány volt ő, a Kohnné — Nem is tetszik hinni, hogy micsoda leány voltam. Olyan függöket, meg olyan frizu- rákat...

A hallgatóság őszinte bámullattal fogadja Kohnné előterjesztéseit. — Vén tyúk már maga, — mondja a kedelyes mérsáros. Nevetnek. A kacaj idegenül verődik be az ajtó hasadékaiban a kapitányi szobába, a hol összekulcsolt kezekkel, sírva rimáncodik a szép leány. — Adja vissza, kapitány ur, adja vissza! A kapitány balanczirozta az ujjahegyén egy papírvágó csontot. — Mit adjak vissza, lelkem? A leány nagyot néz tágranyiló szemé- ivel s könnyein keresztül tekint végig a ka- pitányon. S a hogy néz, szinte látszik a szeméből a csodálat, hogy uram isten, hát hogy lehet ilyet kérdezni. Hát van valaki, a ki nem tud- ja, hogy kit keres ő, hogy ki az, a ki el- hagyta s a ki végkezesébe ejtette egy karsu leány szívet. Mert neki úgy tetszik, hogy azt az egész világ tudja, az ő szomorú történetét és a János csalátságát. Ugy sir a hangja, mikor szinte ön- tudatlanul sugja maga elé: — A Jánost, hát a Jánost. Ohó, Vidám napfény szalad be a szo- bába s végigcsillan az írnök ur rettenetes

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem ér- nek rá. — Jaj, jaj, — sir a leány, — hát mi lesz velem? Ugy hitgetett, ugy csalogatott, annyit beszélt, kapitány ur, olyan volt a szava, mint a méz. — Meg kell nyugodni a sorsban, — mondja az igen ünnepeles kapitány. Hát his- zen nézze lelkem, csaltak meg már más is. — Az ám, — feleli a leány kitérő sí- rással — de nekem ez már a ha- todik.

* A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1890-iki évi február hó 2-dik napján d. e. 10 órákor közgyűlés tartatik. Tárgy: Fontos ügyek.

* Színház. Csütörtökön a „Titkos csók” cz. operette, tegnap este pedig a „Bányarém” cz. történeti népszínmű adatott. — A színházi műsor következőleg van megállapítva: Febr. 2-án „Betyárkendője.” 3-án: „Thurán Anna.” (Arday Ida jutalmjátéka). 4-én: „Nagyon szép asszony.” 5-én: „Pünköszt Flórenczben.” 6-án: „Sataniel.” 7-én: „Ferreol.” 8-án: „Börögér.” (Balassa jutalmjátéka). 9-én: „Sataniel.” 10-én: „Dobó Katicza.”

* Gróf Zichy Géza, a hirneves zene-művész és író nagy csapás érte: Sándor nevű három éves kisfia rövid szenvedés után — jan. hó 29-én Tetetlenen elhunyt. A kedves kis halott hült tetemét ma helyezték örök nyugalomra Szerégyesen (Fejérmegy), a gf. Zichy-szalad sírboltjában. Beke lengyen a kis halott hamvai felett s a közrészvét enyhítse a széles körben tisztelt grófi család bánatát!

pápaszeméin. Az írnök ur a pápaszemek mö- gül vadhamissággal mosolyog, akár csak Kohn- né odatekint. Oh, az írnök ur csudálatosan hamis férfiú. Ő nem beszél oh, ő nem beszél, mert egy férfinak, egy valódi férfinak nem illik, nem való, hogy beszéljen, hogy elfe- csege a szerelme titkait, a kétségbeesésbe döntönsz mindenféle szíveket. Oh nem, az ír- nok ur hallgat, de hallgatása egy férfiú hall- gatása, a ki igen jól tudja azt, hogy mit je- lent az, mikor egy szőke leány a könnyein keresztül tekint a világra s a közből az ál- talános elterjedtségnek örövendő János nevet egy emlegeti, mintha az valami nagy ritkaság volna — A János, — mondja ünnepelesen a kapitány, a ki különben többet bajlódik mindenféle Jánosokkal, Róbertekkel s egyéb urakkal, mint gondolná az ember. Szép lel- kem, mondja meg azt is: mit csinált a Já- nos? — Baj, baj, — mondja a kapi. Főnézet a mennyezetre, hogy valami kisegítő gondolat találjon, de onnan nem jön semmi mentő eszme. Honnan vegyem én elő most magá- nak a Jánost, kicsikém? — Honnan, honnan, — tör ki a leány, — keressete. Van itt sok rendőr. — Hja lelkem, azok most mind az in- fluenzát keresik. A Jánost keresni nem

AZ ALFÖLDI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT
 Debreczenben
 XVII-ik évi
RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1890-ik évi Február hó 9-én délelőtti 10 órákor
 saját irodai helyiségében tartja meg, melyre a t. cz. részvényesek
 tisztelettel meghívotnak.
 Az igazgatóság jelentés az intézet irodájában Február hó
 1-től az érdekeltek által megtekinthető.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Az igazgatóság jelentése.
 2. A felügyelő bizottság jelentése.
 3. A zárszámla beterjesztése a nyermény felosztása iránti
 intézkedés.
 4. Három igazgatósági tag választása.
 Debreczen, 1890. Január hó 16.

Az igazgatóság.

„debreczeni ipar és kereskedelmi bank”
 XXIII. évi
RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1890. február 16. napján d. e. 10 órákor
 tartandja meg Debreczenben, a bank helyiségében, melyre a t. cz.
 részvényesek ezennel meghívotnak, oly figyelemmel, hogy az
 alapszabályok 23. cikkének rendelete szerint, részvényeiket a
 közgyűlés előtt 5 nappal az intézet pénztáránál le kell tenniük.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági jelentés az 1889-ik évi üzletről.
 2. Az 1889. évi számadások és mérleg, s ezzel kapcsolatban
 a felügyelő bizottsági jelentés előterjesztése után a mérleg megállá-
 pitása és a nyermény felosztása feletti intézkedés, végre az igazga-
 tóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása, vagy
 megtagadása feletti határozat.
 3. Az alapszabályok 34. cikke, a kilépő két igazgatósági
 tag, valamint a 49. cikk értelmében egy felügyelő bizottsági tag
 helyének betöltése.
- Az évi jelentés és mérleg a közgyűlést megelőző 8 nap alatt
 a bank helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.
 Kelt Debreczenben, 1890. január 28-án tartott ülésünkben.

Az igazgatóság.

IRÁNYI BÉLA

gazdasági gépgyár és gépraktára
DEBRECZENBEN,
 Nagy-váradi-utca 2227 szám alatt, a Borsányi Viktor-féle telepen

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe
 ajánlja gazdasági gépekkel dúsan ellátott rak-
 tárát, hol is jutányos árban kaphatók: minden
 egyes, kettős és három barázdás ekék és eke-
 rézsek, boronák, soros és szóróvetőgépek,
 szénagyújtók, a jelen idő zakra kitűnő és több-
 féle szerkezetű:

Szeckavágók

egy vagy két súlykerékkel.

Répvágók, Tengerimorzsolók.

Legújabb szerkezetű, Leszih szabadalmazott

Gabona-rosták

űszögválasztó szerkezettel vagy a nélkül. — Ruba mangorló gépek, kút szivattyúk, Konkoly- és Bükkönyválasztók (Trieürök), járgány cseplőgépek stb. továbbá:
 Gőzcseplőgépekhez való részletek: tengelyek, rézperselyek, mely rova-
 tokkal elátott dobsinek, faperselyek, rugók, csavarok, dugattyu kari-
 kák, kazánosövek, csőszorítógépek, szél-tümlők, tüzelő rostélyok, malom tenge-
 lyek, acélcseppek és serpenyők, merítő bádógok, rosta szövöttek, különböző felajo-
 zók, s egyéb géprészek, továbbá vállalkozik:

Gőzmozgonyok (Locomobil), cseplőgépek, malmok, olaj-
 gyárak, szóval mindennemű gépek és

egy-egy géprészek kijavítására, vagy készí-
 tésére felelősség és jutányos feltételek
 mellett.
 Messze ágazó ösmerté-
 gemnél fogva, kívánatra bármiféle gépeknek
 vagy géprészeknek megrendelését, beszerzését és felállítását gyorsan, jutányosan
 és szakzerűen eszközölöm.
 Becses megrendeléseit kérve, vagyok

teljes tisztelettel
Irányi Béla.

Debreczen, 1890. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

Magy. kir. szabad. parkétygyár
DUNKEL V. K. Kassa

ajánlja kitűnő száraz hegyi tölgyfából készített, sokszorosan kitüntetett
 szalag- és koczka parketáit legjutányosabb árak mellett,
 Raktár: BUDAPESTEN, V., Széchényi-tér 5.
 DEBRECZENBEN:

SESZTINA LAJOS

ur vaskereskedésében, hol parketáim mindenkor nagyobb mennyi-
 ségben, raktározva, gyári áron kaphatók.
 Rajzminták kívánatra bérmentve szolgáltatnak ki.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi
 gyógyítás.

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-
 jegy, egy sas és MOLL A.
 sokszorosított czégo látható.

Gyors gyógythatás makacs gyomor- és altéstbajok,
 gyomorgörccs, nyálk, gyomorfájd, székrekedésnél, májbajok,
 vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségekbenél.
 Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerüzeteiben.
**MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs,
 Stadt, Tuchlauben 9.**

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb
 nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai
 igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer a min-
 denkorra és szívesen „Isten irtassa meg”-et mondom ér-
 te; ezek a gyomrot jóvá és a főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J. lelkész Honnatschlag-ban.

Nyári
 gyógyítás.

Őszi
 gyógyítás

Téli
 gyógyítás

**MOLL FELE FRANCIA
 BORSZESZ ES SÓ**

Legjobb
 bedörzsölő-
 szer

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A.
 védjegyet és aláírását viseli.

Bedörzsölésül sikeres használat közszerény, csúsz, min-
 denemű testfájdalmak és benulásnál; borogatás alakjában
 minden sérelem és sebnél, dagaunatok, gyuladásonknál. Bel-
 séleg vizsel vegyítve hirtelen roszulát, hányás, kolika és
 hasmenésnél.

Egy üveg használati utasítással 20 kr. 5. 1.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerüzet és
 anyag kereskedéseiben.

**MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs,
 Stadt, Tuchlauben 9.**

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb
 nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidéke-
 men nagyserűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel,
 mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tar-
 tani magamnál.

Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban

Raktárak Debreczenben: Dr. Rothschnek gyógyszer., Tóth Béla gyógyszer.,
 Szent-Királyi és Kalenda, Gerébi Fülöp.

BUDAPEST.
 Váci-utca 22.

RÉMI ZSIGMOND

A város középpont-
 ján, kies fekvéssel.

Nemzeti szállodája

elsőrangú szálloda 168 legnagyobb kényelemmel berendezett szoba. Szoba-
 árak I frttól feljebb.

Hosszabb ideitartózkodásnál igen jelentékeny engedmény.

Van szerencsém egyuttal a tek. tiszt urak becses tudomására hozni,
 hogy az ugynevezett „beszállásolások” körüli előnyökben, szállodámban is
 1890. január 1-től részesülnek.

Igen tisztelt vendégeim kényelmére a magyar államvasutakon ér-
 vényes „zóna-menetjegyeket” készletben tartok és ezek irodámban rendes
 áron megválthatók.

Kiváló tisztelettel

Rémi Zsigmond.

Horgony-Epítő-Szekrények

A legjobb és legolcsóbb ajándékok maradnak három
 éven felüli gyermekek számára. Legolcsóbb azért,
 mert azoknak színes kövei majdnem elpusztíthat-
 nak, úgy hogy a gyermekek évekig játszhatnak velük.
 Minden valódi Építő-Szekrény pompás minta-
 füzeteket tartalmaz és későbbben kiegészítő-szekrény
 által rendszeresen megnagyobbitható. Ár: 40 kr.,
 70 kr., 85 kr., 1 frt. 10 kr. és feljebb. Orvokdjanak
 értéketlen utazatoktól és csakis „veres Horgony”
 gyári jeggyel ellátott szekrény fogadtassék el. A ki
 Építő-Szekrényt szándékozik venni, az olvassa el
 előbb „A gyermek legkedveltebb játéka” című pom-
 pásan színezett könyvet, melyet ingyen küld meg:
 Richter F. Ad. és társa, Bécs, I. Nibelungengasse 4.

A ki nem tudja,
 hogy a sok hirdetett gyógyszer közül melyik felene
 meg leginkább betegségeknek, az kérje azonnal leve-
 lő-lapon Richter kiadótól Lipcában, a ké-
 pekkal ellátott „A Betegbarát” című könyvecskét.
 A hozzá nyomatott hálaíratok bizonyítják, hogy a
 művecsében foglalt jó tanácsok követése által, nem
 csak ezren-meg-ezen elkerülték a haszontalan pénz-
 kiadást, hanem még a vágya-vágyott gyógyulást is
 hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Level- és sürgőnyezim: Irányi Debreczen.

Egy 10 lőerejű Shuttleworth-féle Locomobil jó állapotban eladó.

189
 Helye
 Egy
 A k
 elhelyez
 feljes tár
 dítani, me
 és vároes
 tettel fel
 ügyét sz
 den d u.
 a városn
 nélkül me
 Debr
 Simo
 Imre, Kó
 Endre, V
 Antal, F
 István, S
 Szikszay
 Imre, Kat
 Csáky Ge
 V. Emil, S
 Lajos, Ser
 Bigúó Fe
 Budaházy
 Dr. Medve
 Ferencz, S
 nak Józse
 Ármós Bál
 thur, Kara
 Henrik, D
 Fürst Odd
 Gusztáv, H
 Popper Al
 raham Lás
 resi Kálm
 Dr. Hollan
 mery Dezs
 Tóth Istvá
 Darvassy F
 Tódos Kálm
 Sámuel, Cz
 Zöld Mihály
 Weinberger
 Szilágyi Sám
 ván, Balogh
 Gyula, Kon
 József, ifj.
 Berényi Gá
 Szilágyi Im
 ce, Bátori
 Salamon, F
 vács József,
 Dr. Tibanyi
 Lipót, Kóny
 Hajdu Igná
 Fehér Sánd
 Zichermann
 Szabó Imre,
 ney Gyula,
 Konez Elek
 Imre, Péter
 int, Dr. Ori
 Sorger Józ
 Öry Mihály,
 Laszlo Albe
 Benedek Ar
 Biederman
 Papp Fere
 Kiss Gabor,
 Ormós Józse
 Hajnal Fere
 Lengyel Ist
 Fabriczius G
 Popper Ala
 Béla, Harma
 János, Ková
 József, Otró
 ifj. Polgári
 Lajos, Balog
 József, Mész
 Bányai Ist
 István, Szal
 Beke Károly
 ván, B a u
 Magócsy Sám
 bor, Bekényi
 logh Zsigmon
 nyi Gyula, G
 bó Kálmán,
 Lisztes János
 dor, Kulcsár
 bes Henrik,
 Dr. Dezső K
 vős Lajos, F
 lenffy Kornél,
 Kolbenheyer
 Dezső, Baró
 bor, Dr. Die
 lyi Nagy Gus
 rás, Boruzs
 dor, Papp La
 Gábor, Szina
 Kósa Barna,
 Vértési Gyul